

TİCARİ MEVZUAT BÜLTENİ

Sayı : 3
Yıl : 1
Şubat 2016

Ticari Mevzuatta Gelişmeler Bülteni TTK ve Diğer İlgili Mevzuat

ŞUBAT 2016 SAYISI

- **BİREYSEL EMEKLİLİK SİSTEMİNDE DEVLET KATKISI HAKKINDA YÖNETMELİK** yayımlandı.

5 Şubat 2016 gün ve 29615 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Hazine Müsteşarlığı’nın Bireysel Emeklilik Sisteminde Devlet Katkısı Hakkında Yönetmelik’i ile bireysel emeklilik sistemine ilişkin kapsamlı düzenlemeler yapılmıştır. Özellikle devlet katkısının hangi şekil ve şartlarda gerçekleşeceğine ilişkin konuları kapsamı bakımından, bu sistemin paydaşı tüm sektörleri ve meslek mensupları bakımından önem arz eden bir içeriğe sahiptir. Yönetmeliğin tam metni aşağıda yer almaktadır.

BİREYSEL EMEKLİLİK SİSTEMİNDE DEVLET KATKISI HAKKINDA YÖNETMELİK BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, bireysel emeklilik sisteminde katılımcıların katkı paylarına karşılık olarak ödenecek devlet katkısının hesaplanmasına, ödenmesine, yatırıma yönlendirilmesine, hak edilmeyen tutarlar ile haksız ödendiği tespit edilen tutarların kapsamına, iadesine veya mahsup edilmesine ve devlet katkısıyla ilgili diğer işlemlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun ek 1 inci maddesine ve 13/6/2012 tarihli ve 6327 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 2 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Birikim: Devlet katkısı hesabındaki tutarlar hariç, katılımcının bireysel emeklilik hesabında bulunan toplam tutarı,
 - b) Devlet katkısı: 4632 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesine göre Devlet tarafından katılımcının bireysel emeklilik hesabına ödenen tutarı,
 - c) Devlet katkısı hesabı: Münhasıran devlet katkısına ilişkin tutarların izlendiği, katılımcının bireysel emeklilik hesabı kapsamındaki alt hesabı,
 - ç) Emeklilik gözetim merkezi: 4632 sayılı Kanuna göre Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezi olarak görevlendirilen tüzel kişiyi,
 - d) Fon: Emeklilik yatırım fonunu,
 - e) Hak kazanılmayan devlet katkısı: Kanunun ek 1 inci maddesine göre, sistemden ayrılan katılımcının devlet katkısı hesabındaki, genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere şirketlerce iade edilmesi gereken tutarı,
 - f) Haksız devlet katkısı: Ödenmemesi gerekirken ödenmiş olduğu tespit edilen devlet katkısı tutarını,
 - g) Kanun: 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununu,
 - ğ) Katılımcı: Emeklilik sözleşmesine kendi ad ve hesabına taraf olan gerçek kişiyi,
 - h) Katkı payı: Emeklilik sözleşmesine göre şirkete ödenen, giriş aidatı hariç, tasarrufa yönelik tutarı,
 - ı) Müsteşarlık: Hazine Müsteşarlığını,
 - i) Sözleşme: 4632 sayılı Kanun kapsamında yapılan emeklilik sözleşmesini,
 - j) Şirket: 4632 sayılı Kanuna göre kurulmuş emeklilik şirketini,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Devlet Katkısının Hesaplanması ve Ödenmesi

Devlet katkısının hesaplanması

MADDE 4 – (1) Devlet katkısı, şirketler tarafından emeklilik gözetim merkezine iletilen bilgiler esas alınarak, emeklilik gözetim merkezi tarafından hesaplanır.

(2) Şirketler, işverenler tarafından ödenenler hariç, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı katılımcılar ile 29/5/2009 tarihli ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 28 inci maddesi kapsamındaki katılımcılar adına ödenen katkı payına ilişkin veriler ile devlet katkısı hesaplamasına esas diğer verilerin, emeklilik gözetim merkezince belirlenen içerik, format ve yönetime göre en geç kaydın

oluştugu günü takip eden iş gününde saat 14:00'e kadar emeklilik gözetim merkezine gönderimini tamamlar. Şirketler, bu verileri doğru, eksiksiz ve tutarlı olarak emeklilik gözetim merkezine bildirmekle yükümlüdür. Emeklilik gözetim merkezi, verilerin, belirlenen içerik, format ve yönteme göre gönderildiğini ve tutarlılığını kontrol eder, aykırılık saptanan verileri düzeltilmek üzere şirketlere gönderir.

(3) Şirketler, katkı payının ödendiği ayın sonunu takip eden dokuzuncu iş günü sonuna kadar, ilgili ay içinde gönderdiği tüm verilerin tutarlılığına ve doğruluğuna ilişkin nihai kontrolünü tamamlar ve tutarlılığını veya doğruluğunu sağlayamadıkları verileri kayıt kesinleştirme öncesi emeklilik gözetim merkezine bildirir. İlgili gün sonu itibarıyla kayıtların kesinleştiği kabul edilir. Emeklilik gözetim merkezi tarafından yapılan kontrol uyarınca gerçekleştirilen düzeltmeler hariç, bu tarihten sonra yapılacak değişiklikler, yeni gönderilecek veriler ile bu tarihe kadar şirket tarafından tutarlılığı, doğruluğu sağlanamayan ya da devlet katkısı hesabı yapılmasına imkan vermeyecek şekilde gönderilen veriler, ilgili katkı payının ödendiği aya ilişkin devlet katkısı hesaplamasında dikkate alınmaz.

(4) Emeklilik gözetim merkezi, kayıt kesinleştirme tarihini takip eden altı iş günü içinde Müsteşarlıkça belirlenen kontrol listesinde belirtilenler dahil gerekli tüm kontrolleri yapar ve şirket ile emeklilik gözetim merkezi arasında, ikinci ve üçüncü fıkraya göre aykırılık tespit edilmeyen veriler üzerinden bir mutabakat belgesi, elektronik imza ya da ıslak imza kullanılarak imzalanır. Bu fıkroda belirtilen süre içinde, mutabakat belgesini imzalamayan şirket nezdindeki tahsilatlar için devlet katkısı hesaplanmaz ve katılımcının diğer şirketlerde sözleşmesi var ise devlet katkısı limiti, katılımcının ilgili sözleşmelerine ödediği katkı payı tutarları için kullanılır. Söz konusu tahsilatların imzalanan müteakip mutabakat belgelerine konu olması durumunda, bu tahsilatlar ilgili hesap dönemi için katılımcının kalan limiti dahilinde hesaplamaya dahil edilir. Mutabakat belgesinde yer alması gereken asgari hususlar Müsteşarlıkça belirlenir.

(5) Ödendiği aya ilişkin devlet katkısı hesaplamasına dahil edilmemiş veya devlet katkısı hesabına dahil edilmekle birlikte tamamen veya kısmen devlet katkısı almamış yahut sehven haksız devlet katkısı bildirimine konu edilmiş katkı payı ödemeleri, katkı payı tahsilatının şirket hesaplarına nakden intikal ettiği ayın sonunu müteakip bir yılı aşmamak üzere, takip eden dönemlerde yapılacak devlet katkısı hesaplamasında dikkate alınır. İlgili ödemelerden mutabakatta hatalı olarak belirlenmiş olanların tekrar hesaplamaya dahil edilebilmesi için, şirketler tarafından söz konusu

ödemeye ilişkin hesaplama talebinin, ilgili tahsilatın şirket hesaplarına nakden intikal ettiği ayın sonunu müteakip bir yılı aşmamak üzere, emeklilik gözetim merkezine iletilmesi gerekir. Bu gecikme nedeniyle katılımcının maruz kaldığı bir zarar oluşması durumunda, bu zarar ilgili şirket tarafından karşılanır.

(6) Emeklilik gözetim merkezi, şirketlerle imzaladığı mutabakat belgelerine konu verileri kullanarak, sözleşme bazında ödenen katkı paylarını Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları için Türkiye Cumhuriyeti kimlik numaralarına, 5901 sayılı Kanununun 28 inci maddesi kapsamındaki katılımcılar için ilgili kimlik numaralarına göre katılımcı bazında konsolide eder ve katılımcı bazında ödenen katkı payının yüzde yirmi beşini devlet katkısı olarak hesaplar. 5901 sayılı Kanununun 28 inci maddesi kapsamındaki katılımcılar için, şirketin katılımcılara devlet katkısı ödenmesi için sorumluluğu, katılımcıların durumlarını tevsik eden ilgili belgelerini şirkete ibraz ettiği tarih itibari ile başlar. Devlet katkısı hesabında 5 inci maddede yer alan limite kadar olan katkı payı tutarları dikkate alınır. Bir katılımcının birden fazla sözleşmesi olması durumunda, sözleşme bazında devlet katkısı, ilgili ayda sözleşme başına ödenen katkı paylarının ağırlığı dikkate alınarak hesaplanır ve toplam devlet katkısı katılımcının sözleşmelerine paylaşılır.

(7) Emeklilik gözetim merkezi, kayıt kesinleştirmeyi müteakip on iş günü içinde, katılımcı bazında hesapladığı devlet katkısı bilgilerini ilgili şirkete, şirket bazında ödenecek devlet katkısı bilgilerini ise hesap formu ile birlikte Müsteşarlığa gönderir. Hesap formunda yer alacak hususlar Müsteşarlıkça belirlenir.

(8) Devlet katkısının hesaplanmasında, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olanlar ile 5901 sayılı Kanununun 28 inci maddesi kapsamındaki katılımcılar adına ödenen ve şirket hesaplarına nakden intikal etmiş olan katkı payı ödemeleri dikkate alınır. Şirketçe katılımcı hesabına yapılan ödemeler, ek faydalar, işveren grup emeklilik sözleşmesinden hak kazanılarak transfer yoluyla aktarılan tutarlar, başka bir şirketten aktarımla gelen tutarlar, işverenler tarafından yapılan katkı payı ödemeleri, kime ait olduğu belli olmayan katkı payı ödemeleri, Kanununun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrası kapsamında aktarılan tutarlar, emeklilik gözetim merkezine vefat ettiği verisi iletilmiş olan katılımcılar için vefat tarihinden sonra nakden şirket hesaplarına intikal eden katkı payı ödemeleri ile emeklilik hakkının kullanılmasıyla birlikte hesap birleştirme işlemine dahil edilmesi gerektiği halde dahil edilmeyerek yürürlükte kalan sözleşmelere, emeklilik hakkının kullanıldığı sözleşmenin sonlandığı tarihten itibaren yapılan ödemeler hesaplamaya dahil edilmez. Bireysel ve

gruba bağlı bireysel emeklilik sözleşmeleri kapsamında, işverenlerin, katkı payı ödemelerine ilişkin operasyonel işlemlere yalnızca aracılık yaptığı katkı payı tutarları devlet katkısı hesabında dikkate alınır. Kredi kartı ile yapılan ödemelerin devlet katkısı hesaplamasına dahil edilmesi için katkı payının nakden şirket hesaplarına intikal etmiş olması gerekir.

(9) Devlet katkısına ilişkin yapılacak işlemlerle ilgili olarak, şirketler ile emeklilik gözetim merkezi arasında operasyonel süreci ve koşulları belirleyen bir protokol imzalanır.

Azami limit hesabı

MADDE 5 – (1) Devlet katkısı uygulamasına ilişkin hesaplama dönemi bir takvim yılıdır. Bir katılımcı için bir hesaplama döneminde ödenen ve devlet katkısı tutarının hesaplanmasına esas teşkil eden katkı paylarının toplamı, ilgili takvim yılı için belirlenen yıllık toplam brüt asgari ücret tutarını aşamaz. Yıllık toplam brüt asgari ücretin hesaplanmasında, yılın ilk ve ikinci altı aylık dönemleri için belirlenen brüt asgari ücret tutarları ayrı ayrı dikkate alınır. Yıllık brüt asgari ücret tutarı, ilgili hesaplama dönemine ilişkin olarak on altı yaşından büyükler için açıklanan brüt asgari ücret dikkate alınarak hesaplanır.

(2) Bir katılımcının emeklilik sözleşmesini sonlandırarak sistemden ayrılması sonucunda hak edilmeyen devlet katkılarının iade edilmesi, aynı takvim yılında yürürlükte olan diğer sözleşmeleri için devlet katkısı hesaplamasına esas kalan limitini artırmaz. Cayma işlemine konu olan sözleşmeler için bu hüküm uygulanmaz.

(3) Bir katılımcının bir takvim yılına ilişkin devlet katkısı hesaplamasına esas limiti, ilgili yıla ait haksız olarak ödendiği tespit edilen devlet katkısı tutarı kadar artırılır.

(4) Devlet katkısı hesaplamasında, katkı payının şirket hesaplarına nakden intikal ettiği yıldaki limit esas alınır.

Devlet katkısının ödenmesi

MADDE 6 – (1) Müsteşarlık, hesaplanan devlet katkısını, emeklilik gözetim merkezi tarafından gönderilen hesap formuna istinaden ödeme belgesinin düzenlenmesini müteakip beş iş günü içinde emeklilik gözetim merkezinin hesabına öder. Emeklilik gözetim merkezi, Müsteşarlık tarafından gönderilen devlet katkısını, en geç hesaplarına intikal ettiği günü takip eden iş günü şirketlerin hesaplarına öder.

(2) Şirketler, katılımcılara ait devlet katkısını, en geç hesaplarına intikal ettiği günü takip eden iş günü, devlet katkısının yatırıma yönlendirilmesinde kullanılan fon için alım talimatını vererek yatırıma yönlendirir. Bu tutarlar, alım talimatı verilen fon paylarının takası gerçekleşene kadar, fonun saklayıcı kuruluş nezdinde açılan özel hesabında bloke şekilde tutulur. Devlet katkısının şirket hesaplarına intikal ettiği gün itibarıyla, aktarım veya sistemden ayrılma işlemi nedeniyle katılımcının fonlarına ilişkin satış talimatı verilmişse, katılımcının devlet katkısı yatırıma yönlendirilmez, satılan fon paylarından nakde dönüşen tutara ilave edilir. Şirketler, devlet katkısının yatırıma yönlendirilmesine ilişkin talimat kayıtlarını muhafaza eder ve denetime hazır halde bulundurur. Hesabına intikal eden devlet katkısının zamanında yatırıma yönlendirilmemesi nedeniyle oluşacak zarar şirket tarafından karşılanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Devlet Katkısı Hesabına Dair İşlemler

Şirketler arası aktarım

MADDE 7 – (1) Katılımcının, bir şirkette bulunan bireysel emeklilik hesabındaki birikimlerinin başka bir şirkete aktarılması durumunda, devlet katkısı hesabındaki tutarlar da 9/11/2012 tarihli ve 28462 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bireysel Emeklilik Sistemi Hakkında Yönetmeliğin şirketler arası aktarım hakkındaki hükümleri dikkate alınarak katılımcının birikimleriyle birlikte yeni şirkete aktarılır. Şirket, katılımcının birikimini oluşturan fon paylarının nakde dönüşme sürelerini dikkate alarak devlet katkısı hesabındaki fon paylarının satışını gerçekleştirir, en geç fon paylarının nakde dönüştüğü günü takip eden iş günü saat 15:00’e kadar ilgili tutarı ve aktarıma ilişkin verileri aktarım yapılacak şirkete aktarır. Aktarım yapılan şirket, bu tutarı, en geç hesaplarına intikal ettiği günü takip eden iş günü, devlet katkısına ilişkin fon paylarının alım talimatını vererek yatırıma yönlendirir. Bu tutarlar, alım talimatı verilen fon paylarının takası gerçekleşene kadar, fonun saklayıcı kuruluş nezdinde açılan özel hesabında bloke şekilde tutulur.

(2) Katılımcının, önceki şirketinde ödediği katkı payları nedeniyle hesabına henüz intikal etmemiş bir devlet katkısı bulunması halinde bu tutar en geç, şirkete ödendiği günü takip eden iş günü katılımcının yeni şirketine aktarılır.

(3) Bu madde kapsamındaki aktarım ve yatırıma yönlendirme yükümlülüklerinin zamanında yerine getirilmemesi nedeniyle oluşan zarar şirket tarafından karşılanır.

Ayrılma ve hak kazanılmayan tutarların iadesi

MADDE 8 – (1) Katılımcının, sözleşmesini sonlandırması halinde, Kanunun ek 1 inci maddesine göre devlet katkısı hesabındaki hak kazanılan tutarlar, bireysel emeklilik hesabındaki birikimleri ile birlikte Bireysel Emeklilik Sistemi Hakkında Yönetmeliğin sistemden ayrılmaya ilişkin hükümleri dikkate alınarak kendisine ödenir.

(2) Emeklilik hakkı kazanılmış olmakla birlikte bu hak kullanılmadan ya da vefat veya malûliyet dışındaki bir nedenle sözleşmenin sonlanması halinde, Kanunun ek 1 inci maddesine göre devlet katkısı hesabındaki hak kazanılmayan tutarlar, genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere aşağıda belirtilen işlemler takip edilerek iade edilir.

(3) Şirket, katılımcı tarafından gönderilen ayrılma talep formunun kendisine intikalini müteakip on beş iş günü içinde, katılımcının devlet katkısı hesabındaki fon pay adet ve tutar verisinin ve hesapladığı hak kazanma oranının emeklilik gözetim merkezi kayıtları ile uyumlu olduğunu teyit eder. Katılımcının devlet katkısı hesabındaki fon pay adet ve tutar verisi ve hesaplanan hak kazanma oranı, emeklilik gözetim merkezi kayıtları ile uyumlu değil ise, uyumsuzluğa neden olan hataların düzeltilerek teyidin sağlanması gerekir. Emeklilik gözetim merkezi, bu uyumun teyidi amacıyla şirketlerin emeklilik gözetim merkezi nezdinde tutulan kayıtlara uzaktan erişimi için gerekli altyapıyı kurar. Ayrılma işlemi gerçekleştirilmeden önce katılımcının sistemden ayrılmaktan vazgeçmesi durumunda şirket, katılımcının bu yöndeki talebinin kendisine ulaştığı tarihi takip eden iş günü emeklilik gözetim merkezini bilgilendirir.

(4) Şirket, üçüncü fıkrada belirtilen teyidi sağlamasını müteakip katılımcının birikimini oluşturan fon paylarının nakde dönüşme sürelerini dikkate alarak, devlet katkısı hesabındaki fon paylarının satım talimatını verir.

(5) Şirket, fon paylarının nakde dönüştüğü gün, ilgili tutarı genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlık hesaplarına öder. Şirket bu ödemelere ilişkin bilgiyi, ödemelerin yapıldığı aya ilişkin kayıt kesinleştirme tarihine kadar emeklilik gözetim merkezine gönderir. Emeklilik gözetim merkezi, kendisine yapılan bildirim ve iletilen veriler kapsamında Müsteşarlık hesaplarına ödenen tutarların kendi kayıtları ile uyumunu ve doğruluğunu kontrol eder. Ödenmediği veya eksik ödendiği tespit edilen tutarlar, ödenmesi gereken tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı

oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili vergi dairesine aylık olarak bildirilir.

(6) Şirketler, emeklilik gözetim merkezi tarafından, beşinci fıkra kapsamında vergi dairesine bildirilen tutarların vergi dairesine ödenmesine ilişkin bilgileri, aylık olarak emeklilik gözetim merkezine gönderir.

Haksız olarak yapılan ödemelere ilişkin işlemler

MADDE 9 – (1) Şirketler, devlet katkısına esas teşkil eden katkı paylarının doğru hesaplanması ve kendi altyapı ve operasyonlarından kaynaklanan hataların önlenmesi için gerekli tedbirleri alır.

(2) Haksız olarak ödendiği tespit edilen devlet katkısı, ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili şirketin bağlı olduğu vergi dairesine ve şirkete aylık olarak bildirilir.

(3) Şirketler, emeklilik gözetim merkezi tarafından, ikinci fıkra kapsamında vergi dairesine bildirilen tutarların vergi dairesine ödenmesine ilişkin bilgileri, aylık olarak emeklilik gözetim merkezine gönderir.

(4) Kendisine haksız olarak devlet katkısı ödendiği tespit edilen bir katılımcıya ait devlet katkısı, mutabakat belgesi ekinde yer alan veriler uyarınca emeklilik sözleşmesinin en son bulunduğu ilgili şirket tarafından, herhangi bir tarihte, ilgili fon payları satılarak katılımcının devlet katkısı hesabından geri alınabilir.

Fazla ödemelerin iadesi

MADDE 10 – (1) Müsteşarlık hesabına şirketlerce yapılan fazla ödemeler iade edilir. Fazladan ödenen tutarlar için faiz ödenmez. Bu konudaki esas ve usuller Müsteşarlıkça belirlenir.

Devlet katkısının yatırıma yönlendirilmesi

MADDE 11 – (1) Şirket, münhasıran devlet katkısının yatırıma yönlendirilmesi amacıyla aşağıda belirtilen portföy sınırlamalarına uyan, kendisi tarafından veya başka bir emeklilik şirketince kurulmuş bir fon tanımlar. Şirket, alternatif yatırım araçlarına yönelik tercihte bulunan katılımcılar için ayrı bir fon tanımlayabilir. Devlet katkılarının;

a) Asgari yüzde yetmiş beşi, ilgisine göre Hazine Müsteşarlığınca veya Hazine Müsteşarlığı Varlık Kiralama Şirketlerince ihraç edilen Türk Lirası cinsinden borçlanma araçlarında, gelir ortaklığı senetlerinde veya kira sertifikalarında,

b) Azami yüzde yirmi beşi;

1) Türk Lirası cinsinden mevduatta, katılma hesabında, borsada işlem görmesi kaydıyla bankalar tarafından çıkarılan borçlanma araçlarında veya kaynak kuruluşu bankalar olan varlık kiralama şirketlerince ihraç edilen kira sertifikalarında,

2) BİST 100 endeksindeki veya BİST katılım endeksindeki hisse senetlerinde, değerlendirilir.

(2) Birinci fıkranın (b) bendinin (1) ve (2) numaralı alt bentlerinin her biri için fon portföyünün yüzdeonbeşinden fazla yatırım yapılamaz.

(3) Fon portföyüne, BİST repo-ters repo pazarında gerçekleştirilen ters repo sözleşmeleri dâhil edilebilir ve fon varlıkları Takasbank para piyasasında değerlendirilebilir. Bu şekilde değerlendirilecek tutarlar fon portföyünün yüzde birini aşamaz.

(4) Devlet katkılarının yatırıma yönlendirileceği fona ilişkin giderlerin karşılanması için fondan gider kesintisi yapılabilir. Bu kapsamda yapılacak toplam kesinti, fon işletim giderine ilişkin kesinti dâhil, günlük yüz binde biri (yıllık %0,365) geçmeyecek şekilde fon içtüzüğünde belirlenir.

(5) Devlet katkılarının yatırıma yönlendirilmesi amacıyla tanımlanan fonun yönetiminde aşağıdaki portföy sınırlamaları uygulanır.

a) Tek bir bankada mevduat veya katılma hesabı olarak değerlendirilebilecek tutar fon portföyünün yüzde üçünü aşamaz.

b) Tek bir banka tarafından ihraç edilen borçlanma araçları ve kira sertifikalarına fon portföyünün bindeonbeşinden fazlası yatırılmaz.

c) Tek bir hisse senedine fon portföyünün yüzde birinden fazla yatırım yapılamaz.

(6) İlgili fonun yönetiminde, bu maddede belirtilen fon portföyüne alınacak varlıklara ilişkin oranlara ek olarak, 13/3/2013 tarihli ve 28586 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Emeklilik Yatırım

Fonlarının Kuruluş ve Faaliyetlerine İlişkin Esaslar Hakkında Yönetmelikte yer alan ve bu maddede belirtilmeyen diğer ilgili portföy sınırlamaları da dikkate alınır.

(7) Şirket, fondaki varlıkların değerinde, fiyat hareketleri, rüçhan haklarının kullanılması ve benzer sebeplerle dördüncü fıkrada yer alan sınırlama hariç yukarıda belirtilen oransal sınırlamaların ihlal edilip edilmediğini aylık olarak kontrol eder ve bu şekilde ihlal edilen oranların on iş günü içinde düzeltilmesini sağlar.

(8) Fon içtüzüğünde belirlenen günlük kesinti oranına karşılık gelen yıllık oranın aşılmadığı şirket tarafından her hesaplama dönemi sonunda kontrol edilir. Bu kontrol, fon içtüzüğünde yer alan yıllık kesinti oranı ve o yıl için hesaplanan günlük ortalama fon net varlık değerine göre yapılır. Şirket tarafından yapılan kontrolde fon içtüzüğünde belirlenen oranların aşıldığının tespiti halinde, aşan tutar ilgili dönemi takip eden beş iş günü içinde şirketçe fona iade edilir.

Devlet katkısına hak kazanma

MADDE 12 – (1) Emeklilik sözleşmesinin emeklilik hakkının kullanılarak ya da vefat veya maluliyet nedeniyle sonlandırılması durumunda katılımcı, devlet katkısı hesabındaki tutarların tümüne hak kazanır.

(2) 1/1/2013 tarihinden sonra emeklilik sözleşmesinin sistemde geçirdiği sürenin üç yıldan altı yıla kadar olması durumunda katılımcı, devlet katkısı hesabındaki tutarların yüzde onbeşine, altı yıldan on yıla kadar olması durumunda yüzde otuzbeşine, on yıl ve daha fazla olması durumunda ise yüzde altmışına hak kazanır. Hesaplamalar, emeklilik sözleşmesi bazında yapılır. Süre hesabında, sözleşmeye ait fon paylarına ilişkin son satım talimatının verildiği tarih dikkate alınır.

(3) Devlet katkısının şirket hesaplarına intikal ettiği gün itibarıyla, katılımcının ilgili sözleşmesine ait devlet katkısı hesabında herhangi bir tutar bulunmaması halinde, süre hesabında, sözleşmeye ait diğer fon paylarına ilişkin son satım talimatının verildiği tarih dikkate alınır.

(4) İşveren grup emeklilik sözleşmesi kapsamında geçirilen süreler, emeklilik durumu hariç, devlet katkısına hak kazanmaya esas süre hesabında dikkate alınmaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Çeşitli ve Son Hükümler

İşlemlerde sorumluluk

MADDE 13 – (1) Şirketler ve emeklilik gözetim merkezi, devlet katkısının hesaplanması, bildirimi, kontrolü ve ödenmesine dair yükümlülükler ile bu Yönetmelikte belirtilen diğer yükümlülüklerinin doğru, zamanında ve bu Yönetmelik hükümlerine uygun bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak üzere bir kontrol sistemi oluşturur.

(2) Şirketler, devlet katkısı uygulamasına ilişkin işlemler ile kendi bünyelerindeki katılımcıların sözleşme bazında devlet katkısı hesabındaki tutarlara hak kazanımı sürelerinin mevzuatta öngörüldüğü şekilde takibi için gerekli teknik altyapıyı kurar.

(3) Denetim birimlerince yapılan denetim sonucunda; şirketin veya emeklilik gözetim merkezinin bu Yönetmelikte belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmemesi sonucu olduğu tespit edilen kamu zararı, ilgili kuruluş adına borç dosyası açılarak takip edilir ve tahsilat, adına borç kaydı açılan kuruluştan yapılır.

(4) Müsteşarlığın ilgili harcama biriminin sorumluluğu, devlet katkısının hesap formunda bildirilen tutarının bütçe tertibine uygun olarak ödenmesi, ödenek üstü ödeme yapılmaması ve ödemenin doğru muhasebe hesaplarından yapılmasıdır.

(5) Şirketler, imzalayacakları mutabakat belgesine kayıt kesinleştirmeye konu işlemlerin oluşturulan kontrol sistemi çerçevesince kontrol edildiğini, kasıt, kusur veya ihmalleri dolayısıyla oluşabilecek bütün zararlardan sorumlu olduklarına dair beyannameyi ekler.

(6) Veri gönderim ve bildirim yükümlülüğünü, devlet katkısının hesaplanması ile devlet katkısına ilişkin mahsuplaşma ve iade işlemlerinde sorumluluklarını gereği gibi yerine getirmeyen şirketlerin, katılımcıların hak ve menfaatlerini tehlikeye soktukları kabul edilir ve şirketlere, yaptıkları ihlalin mahiyetine göre Kanununun 14 üncü ve 22 nci maddelerinde belirtilen müeyyideler uygulanır.

Zararların karşılanması

MADDE 14 – (1) Ödenen katkı payının şirketçe zamanında bildirilmemesi, eksik bildirilmesi, doğruluğunun sağlanamaması veya ilgili verinin emeklilik gözetim merkezince tutarlılığının ya da devlet katkısı hesabı yapılmasına imkan verdiğinin teyid edilememesi ve benzeri nedenlerle katılımcıya gecikmeli şekilde ödenen devlet katkısının gecikme dönemine ilişkin varsa getirisi, eksik ödemeye konu devlet katkısının katılımcının devlet katkısı hesabına ödendiği tarihi müteakip iki iş günü içinde şirket tarafından katılımcının bireysel emeklilik hesabına ödenerek birikimlerine ilave edilir.

(2) Bir katkı payının şirket hesaplarına nakden intikal ettiği ayın sonunu müteakip bir yıllık süre geçtikten sonra, ödenmesi gereken bir devlet katkısı bulunduğu tespiti halinde, bu tutar ve bunun gecikme dönemine ilişkin getirisi şirket tarafından katılımcının bireysel emeklilik hesabına ödenerek birikimlerine ilave edilir. Katılımcının sözleşmeye ilişkin bilgilerindeki herhangi bir değişikliği şirkete geç bildirmesi nedeniyle şirket tarafından karşılanacak olan zararın hesaplamasında, katılımcının ilgili bilgileri şirkete bildirim tarihi gecikme döneminin başlangıç tarihi olarak alınır.

(3) Şirketlerce, 6 ncı ve 7 nci maddeler kapsamındaki yatırıma yönlendirme ve aktarım yükümlülüklerinin zamanında yerine getirilmemesi durumunda, ilgili tutarlar için işlem bazında söz konusu yükümlülüklerin yerine getirilmesine ilişkin sürenin sona erdiği tarih ile bu yükümlülüklerin yerine getirildiği tarih arasındaki süreye 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranı uygulanarak hesaplanacak tutar katılımcının devlet katkısı hesabına ilave edilir.

(4) Emeklilik gözetim merkezinin, hesaplarına intikal eden devlet katkısını süresi içinde şirketlere göndermemesi durumunda, bu tutara Müsteşarlığın ödeme yaptığı tarihten emeklilik gözetim merkezi tarafından şirketlere ödeme yapılan tarihe kadar geçen süre için 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranı uygulanır ve hesaplanan tutar genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlık hesaplarına ödenir.

(5) Emeklilik gözetim merkezinin bu Yönetmelikte belirtilen bildirim, hesaplama, kontrol ve ödeme gibi sorumluluklarını belirlenen esaslar doğrultusunda yerine getirmemesi nedeniyle oluşan zararlar emeklilik gözetim merkezi tarafından karşılanır.

(6) Bu Yönetmelik kapsamında zararların karşılanmasında kullanılacak getiriye ilişkin hesaplama, ilgili devlet katkısının yatırıma yönlendirilmesinde kullanılan fonun pay değerinde ilgili sürede meydana gelen artış dikkate alınmak suretiyle yapılır.

(7) Başka bir şirket tarafından emeklilik gözetim merkezine eksik veya yanlış gönderilen veriler nedeniyle vergi dairesine ödeme yapmak durumunda kalan şirketin, vergi dairesine ödemiş olduğu gecikme zammı tutarı ve varsa katılımcının sistemden ayrılması nedeniyle devlet katkısı hesabından alamadığı durumda vergi dairesine ödemediği devlet katkısı tutarı, haksız ödemeye sebebiyet veren şirketler tarafından, konuyla ilgili bildirim kendisine ulaşmasını takip eden 5 iş günü içerisinde haksız devlet katkısı ödemesini yapan emeklilik şirketine ödenir.

Vergi dairesine bildirim

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında emeklilik gözetim merkezi tarafından vergi dairesine yapılacak bildirimlerde, amme alacağının tutarı, vadesi, amme borçlusunun adı soyadı/unvanı, vergi kimlik numarası, adresi ve bağlı bulunulan vergi dairesi müdürlüğü bilgilerine yer verilir.

Denetim

MADDE 16 – (1) Devlet katkısının hesaplanmasına, ödenmesine ve hak edilmeyen veya şirketlerce haksız olarak tahsil edilen tutarların iade veya mahsup edilmesine, şirket hesaplarına intikal eden devlet katkılarının şirketlerce ilgili fonlara intikal ettirilmesine ilişkin iş ve işlemler Müsteşarlık denetim birimince yılda en az bir kez denetlenir.

(2) Devlet katkısının yatırıma yönlendirilmesinde kullanılacak fonlara ilişkin denetim Sermaye Piyasası Kurulu tarafından gerçekleştirilir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 17 – (1) 29/12/2012 tarihli ve 28512 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bireysel Emeklilik Sisteminde Devlet Katkısı Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yıl ekleme

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 1/1/2013 tarihinden önce sisteme girmiş ve 1/1/2016 tarihi itibarı ile sözleşmesi yürürlükte olan katılımcıların emeklilik sözleşmelerine, sözleşmenin sisteme giriş tarihine göre 1/1/2013 tarihi itibarıyla hesaplanan sistemde kalma süresi dikkate alınarak,

katılımcının devlet katkısına esas hak kazanma sürelerinin hesaplanması bakımından, bir defaya mahsus olmak üzere 6327 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde belirtilen yıl eklemesi yapılır. Buna göre, katılımcının ilgili sözleşmesine ilişkin devlet katkısına hak kazanmaya esas süresine,1/1/2013 tarihi itibarıyla ilgili sözleşmede;

- Üç yıldan fazla ancak altı yıl veya daha az süreyle kalınmış olması halinde bir yıl,
 - Altı yıldan fazla ancak on yıl veya daha az süreyle kalınmış olması halinde iki yıl,
 - On yıldan fazla kalınmış olması halinde üç yıl,
- 1/1/2016 tarihinde eklenir.

Fazla ödenen tutarların iadesi

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 1/1/2013 ile bu maddenin yürürlük tarihi arasında,

- Müsteşarlığa ödenmesi gereken hak kazanılmayan devlet katkısı tutarından fazla yapılan ödemeler,
- Hem Müsteşarlığa hem de vergi dairesine hak kazanılmayan devlet katkısı olarak yapılan ödemeler,
- Hak kazanılmayan devlet katkısı olarak Müsteşarlık hesabına yapılan ödemenin ayrıca haksız ödenen devlet katkısı olduğunun da tespit edilmesi nedeniyle tekrardan şirketin bağlı olduğu ilgili vergi dairesine yapılan haksız ödemeler,
- Haksız devlet katkısı olarak vergi dairesine ödenmesi gerekirken Müsteşarlığa yapılan ve sonrasında tekrardan haksız ödeme kapsamında vergi dairesine yapılan haksız ödemeler, kapsamında Müsteşarlık hesabına şirketlerce yapılan ödemelerden, emeklilik gözetim merkezi tarafından, şirketlerce iletilen veri üzerinden, yapılan incelemenin sonucunda fazla veya yersiz ödendiği tespit edilenler, söz konusu incelemenin sonucu ile birlikte şirketlerce Müsteşarlığa başvuruda bulunulması halinde bir defaya mahsus olmak üzere tek seferde Müsteşarlıkça iade edilir. Bu ödemeler, söz konusu iade ödemeleri için Müsteşarlık bütçesine ayrıca konulan bütçe tertibindeki ödenekten karşılanır. Fazladan ödenen tutarlar için faiz ödenmez. Bu konudaki esas ve usuller Müsteşarlıkça belirlenir.

Devlet katkısı hesaplamasına dahil edilmesi gereken ödemeler

GEÇİCİ MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlük tarihi itibarıyla yürürlükte olan sözleşmeler için, 1/1/2013-1/4/2016 tarihleri arasında, devlet katkısı almış olması gereken bir katkı payı tutarının, devlet katkısı hesaplamasına dahil edilmemiş olması veya devlet katkısı hesaplamasına dahil edilmekle birlikte, tamamen veya kısmen devlet katkısı almamış olması veya sehven haksız devlet

katkısı bildirimine konu edilmesi halinde; ilgili katkı payı tutarı, bir defaya mahsus olmak üzere, 30/9/2016 tarihine kadarki devlet katkısı hesaplamalarında dikkate alınır. İlgili ödemelerden mutabakatta hatalı olarak belirlenmiş olanların tekrar hesaplamaya dahil edilebilmesi için şirketler tarafından söz konusu ödemeye ilişkin hesaplama talebinin emeklilik gözetim merkezine iletilmesi gerekir. Bu konudaki esas ve usuller Müsteşarlıkça belirlenir.

Hak kazanma oranı mutabakatı

GEÇİCİ MADDE 4 – (1) Emeklilik gözetim merkezi ile şirketler arasında 8 inci maddenin birinci ve ikinci fıkrası kapsamında 1/1/2016 tarihinden önce gerçekleştirilen ayrılma işlemlerinde kullanılan hak kazanma oranlarının tespitine ilişkin ek bir mutabakat belgesi imzalanır.

Yürürlük

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmeliğin 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası 1/1/2016 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde, diğer hükümleri 1/4/2016 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

- “TÜRK PARASI KIYMETİNİ KORUMA HAKKINDA 32 SAYILI KARARA İLİŞKİN TEBLİĞ (TEBLİĞ NO: 2006-32/32)’DE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ” yayımlandı.

12 Şubat 2016 gün ve 29622 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Hazine Müsteşarlığı’nın değişiklik tebliği ile 22 Eylül 2006 gün ve 26297 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “**Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karara İlişkin Tebliğ**”de değişiklik yapılmasına ilişkin Tebliğ’de düzenlemeler yapılmıştır.

Değişiklik Öncesi	Değişiklik Sonrası	Açıklamalar
Mülga	MADDE 3 – (1) Yetkili müesseseler Türk Parası Kıymetini Koruma ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde aşağıda belirtilen faaliyetlerde bulunabilirler. <u>d) Müşterileriyle aynı iş günü içerisinde transfer talimatlarını vermesi veya işleme konu fiziki teslimatın yapılması şartıyla banka transferleri yoluyla yabancı para almak, satmak ve ayrı cins yabancı paralarla değiştirmek.</u>	Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karara İlişkin Tebliğ’de yapılan değişiklik ile daha önce mülga olan Tebliğ’in 3 üncü maddesinin d bendi yeniden düzenlenmiştir. Bu düzenleme ile aynı tebliğin 2 nci maddesinde yer alan tanıma göre Bakanlıkça tespit edilen usul ve esaslar çerçevesinde dövize ilişkin işlemler yapmasına izin verilen ve kıymetli maden, taş ve eşyalara ilişkin işlemler de yapabilen anonim şirketleri, ifade eden yetkili müesseselerin banka transferleri yoluyla yabancı para almak, satmak ve ayrı cins yabancı cins yabancı paralarla değiştirmesinin mümkün olduğu düzenleme altına alınmıştır.

- “SİSTEMİK ÖNEMLİ BANKALAR HAKKINDA YÖNETMELİK” yayımlandı.

23 Şubat 2016 gün ve 29633 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu’nun Sistemik Önemli Bankalar Hakkında Yönetmelik’i ile oldukça kapsamlı ve teknik verilerin analizi sonrasında tespit edilecek sistemik önemli banka olmak için gerekli koşulların neler olduğu ve bu bankaların uymaları gereken koşullar ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Yönetmeliğin tam metni aşağıda yer almaktadır.

SİSTEMİK ÖNEMLİ BANKALAR HAKKINDA YÖNETMELİK BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç ve Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, sistemik önemli bankaların belirlenmesine, bu bankaların sistemik önemli banka tamponu olarak bulundurmaları gereken ilave çekirdek sermaye ile tabi olacakları diğer yükümlülüklerle ve ilave çekirdek sermaye gereksiniminin karşılanamaması halinde yapılacak işlemlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 43 üncü ve 93 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Alt gösterge: Göstergeleri oluşturan alt kalemleri,
- b) Bağlantılılık skoru: Bankanın bağlantılılık kriteri dikkate alınarak hesaplanan skorunu,
- c) Banka: Kanunun 3 üncü maddesinde tanımlanan bankayı,
- ç) Büyüklük skoru: Bankanın büyüklük kriteri dikkate alınarak hesaplanan skorunu,
- d) Eşik skor: Sistemik önemli bankaların gruplandırılmasında kullanılan ve grup skor aralıklarının başlangıç ve bitişini temsil eden genel skor büyüklüklerini,
- e) Gösterge: Büyüklük, bağlantılılık, karmaşıklık ve ikame edilemezlik kriterlerini oluşturan alt kalemleri,

- f) Gösterge temelli yaklaşım: Büyüklük, bağlantılılık, ikame edilemezlik ve karmaşıklık kriterlerini temsil eden göstergeler dikkate alınarak bankaların sistemik önemliliklerinin ölçülmesine dayalı yaklaşımı,
- g) İkame edilemezlik skoru: Bankanın ikame edilemezlik kriteri dikkate alınarak hesaplanan skorunu,
- ğ) Kanun: 5411 sayılı Bankacılık Kanununu,
- h) Karmaşıklık skoru: Bankanın karmaşıklık kriteri dikkate alınarak hesaplanan skorunu,
- ı) Kriter: Göstergelerden oluşan ve sistemik önemliliğin belirlenmesinde kullanılan büyüklük, bağlantılılık, ikame edilemezlik ve karmaşıklık ölçütlerinden her birini,
- i) Kurul: Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunu,
- j) Kurum: Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunu,
- k) Mali kesim kuruluşları: Kanunun 3 üncü maddesinde tanımlanan kredi kuruluşlarını ve finansal kuruluşları,
- l) Özkaynak: 5/9/2013 tarihli ve 28756 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bankaların Özkaynaklarına İlişkin Yönetmelik uyarınca hesaplanan özkaynağı,
- m) Risk ağırlıklı varlıklar tutarı (RAVT): 5/11/2013 tarihli ve 28812 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sermaye Koruma ve Döngüsel Sermaye Tamponlarına İlişkin Yönetmeliğin 3 üncü maddesinde tanımlanan risk ağırlıklı varlıklar tutarını,
- n) Seviye 3 varlıklar: 30/12/2012 tarihli ve 28513 ikinci mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gerçeğe Uygun Değer Ölçümüne İlişkin Türkiye Finansal Raporlama Standardı (TFRS 13) Hakkında Tebliğ (Sıra No: 5)’e göre Seviye 3 olarak kabul edilen varlıkları,
- o) Sistemik önemli banka: 5 inci madde çerçevesinde sistemik önemli banka olarak kabul edilen bankaları,
- ö) Sistemik önemli banka tamponu: Sermaye Koruma ve Döngüsel Sermaye Tamponlarına İlişkin Yönetmelik hükümlerine göre hesaplanan sermaye tamponlarından farklı olarak, sistemik önemli bankaların bulundurmaları beklenen ilave çekirdek sermaye tutarını,
- p) Sistemik önemli banka tamponu oranı: Sistemik önemli banka tamponu olarak bulundurulması gereken ilave çekirdek sermayenin hesaplanmasında esas alınan oranı,
- r) Sistemik önemlilik eşik skoru: Bankaların sistemik önemli olarak belirlenmelerinde kullanılan asgari genel skor büyüklüğünü,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Sistemik Önemli Bankaların Belirlenmesi ve Gruplanması

Sistemik önemlilik derecesinin hesaplanması

MADDE 4 – (1) Bankaların sistemik önemliliklerinin belirlenmesinde gösterge temelli yaklaşım kullanılır. Bu yaklaşımda büyüklük, bağlantılılık, karmaşıklık ve ikame edilemezlik kriterleri ile bu kriterlere ait göstergeler ve alt göstergeler dikkate alınır.

(2) Bankanın sistemik önemliliğine dair genel skoru aşağıdaki sıra ile hesaplanır.

a) Banka gösterge tutarı, o göstergeye ait olan ve Ek'teki tabloda yer alan alt göstergelerin tutarlarının toplamıdır.

b) Banka gösterge skoru, banka gösterge tutarının, tüm bankaların o göstergeye ait tutarları toplanarak bulunan sektör gösterge tutarına bölünmesi ve 10.000 ile çarpılması suretiyle hesaplanır.

Banka gösterge skoru = Banka gösterge tutarı/Sektör gösterge tutarı*10.000

c) Banka kriter skoru, o kritere ait olan ve Ek'teki tabloda yer alan göstergelerin skorlarının eşit ağırlıklı ortalamasıdır.

ç) Banka genel skoru; büyüklük kriter skoru %40, bağlantılılık kriter skoru %20, karmaşıklık kriter skoru %20, ikame edilemezlik kriter skoru %20 oranında dikkate alınmak üzere, kriter skorlarının ağırlıklı ortalaması bulunarak hesaplanır.

d) İkame edilemezlik kriter skoru 500'den büyük olamaz.

(3) Alt göstergelere ait tutarlar, 8/11/2006 tarihli ve 26340 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Bankaların Konsolide Finansal Tablolarının Düzenlenmesine İlişkin Tebliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca konsolide olarak hesaplanır.

(4) Konsolide finansal tablo hazırlama yükümlülüğü bulunmayan bankalar için, alt göstergelere ait tutarlar solo olarak hesaplanır.

Sistemik önemli bankaların belirlenmesi ve gruplanması

MADDE 5 – (1) 4 üncü madde kapsamında hesaplanan genel skoru, sistemik önemlilik eşik skorunun üzerinde yer alan bankalar sistemik önemli banka olarak kabul edilir ve bu bankalar genel skorlarına göre sistemik önem derecelerini temsil eden üç gruba ayrılır. Sistemik önemli bankaların belirlenmesi ve gruplanmasına esas teşkil edecek eşik skorlar ve grup skor aralıkları Kurulca belirlenir. Grupların skor aralıklarının eşit olması esastır.

(2) Sistemik önemliliğin belirlenmesinde banka için hesaplanan genel skor esas olmakla birlikte; Kurul, sistemik önemliliğe etki edebilecek sair hususları da değerlendirerek, sistemik önemli bankalara ait gruplamayı değiştirmeye ve bir bankayı sistemik önemli banka gruplarına dahil etmeye veya bu gruplardan çıkarmaya yetkilidir.

(3) Sistemik önemli bankalar her yıl, bir önceki yılın Aralık ayı konsolide verileri kullanılarak belirlenir ve gruplanır.

(4) Sistemik önemli banka statüsü belirlemenin yapıldığı yıldan sonraki yıl için geçerlidir. Sistemik önemli bankalar her yıl bu Yönetmelikte yer alan hususlar çerçevesinde Kurulca yeniden belirlenir.

(5) Sistemik önemli bankaların, sistemik önemliliklerinin daha fazla artmasını önlemek amacıyla, en yüksek önemlilik derecesini ifade eden grubun üstünde yer almak üzere boş bir grup oluşturulur. Yapılacak değerlendirmede sistemik önemliliğinin arttığı ve genel skoru, boş grup için öngörülen eşik skoru aştığı tespit edilen bankalar, bir sonraki yıl için boş gruba alınır ve bu süre için geçerli olmak üzere yeni bir boş grup oluşturulur.

Sistemik önemli bankalara ait gruplamanın gözden geçirilmesi

MADDE 6 – (1) Birleşme, bölünme ve devir gibi, bankaların sistemik önemliliklerinde değişiklik yapması muhtemel bir işlemin gerçekleşmesi halinde, ilgili bankaların gruplanması ve tabi oldukları yükümlülükler, Kurulca yeniden belirlenir.

Sistemik önemliliğin belirlenmesinde kullanılan yöntemin güncellenmesi

MADDE 7 – (1) Bankaların sistemik önemliliklerinin belirlenmesinde kullanılan yöntem ile eşik skorlar ve grup skor aralıkları yeni yaklaşımların ve sektörel gelişmelerin dikkate alınması amacıyla Kurulca uygun görülen hallerde güncellenebilir. Yöntem, eşik skorlar ve grup skor aralıklarının, sistemik önemli bankaların ilk kez belirlendiği tarihten itibaren üç yıl boyunca değiştirilmemesi esastır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sistemik Önemli Bankalara Ait Yükümlülükler, Uyumsuzluk, Hesaplama ve Bildirim Dönemi

Sistemik önemli banka tamponu

MADDE 8 – (1) Sistemik önemli bankalar, belirlemenin yapıldığı yıldan sonraki yıl için sistemik banka tamponu bulundurmakla yükümlüdür.

(2) Sistemik önemli bankalar için ilave çekirdek sermaye tutarı, bu bankaların konsolide bazda hesapladıkları çekirdek sermayelerinin 28/6/2012 tarihli ve 28337 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bankaların Sermaye Yeterliliğinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmeliğin 29 uncu maddesi uyarınca sağlanması gereken çekirdek ve ana sermaye yeterliliği oranları ile sermaye yeterliliği standart oranını karşılamak üzere kullandıkları çekirdek sermaye tutarını aşan kısmıdır.

(3) Sistemik önemli bankalar için ilave çekirdek sermaye gereksinimi, Sermaye Koruma ve Döngüsel Sermaye Tamponlarına İlişkin Yönetmeliğin 4 üncü maddesinde belirtilen ve konsolide bazda hesaplanacak olan ilave çekirdek sermaye gereksinimine ek olarak, bankanın bulunduğu gruba karşılık gelen ve aşağıdaki tabloda yer alan sistemik önemli banka tamponu oranının konsolide RAVT ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı ifade eder.

4. Grup (Boş)	%3
3. Grup	%2
2. Grup	%1,5
1. Grup	%1

(4) 5 inci madde çerçevesinde yeni bir boş grup oluşturulması halinde, bu gruba uygulanacak sistemik önemli banka tamponu oranı Kurulca belirlenir.

(5) Sistemik önemli bankaların tabi olacakları diğer yükümlülükler Kurulca belirlenir.

Uyumsuzluk

MADDE 9 – (1) Sistemik önemli bankalar için ilave çekirdek sermaye tutarının, ilave çekirdek sermaye gereksiniminden daha düşük olması halinde, ilgili bankaya, söz konusu yükümlülüğe tabi oldukları yıl için Sermaye Koruma ve Döngüsel Sermaye Tamponlarına İlişkin Yönetmeliğin 5 inci, 6 ncı ve 7 nci maddeleri kıyasen uygulanır.

Hesaplama ve bildirim dönemi

MADDE 10 – (1) Bankalar, 4 üncü madde kapsamında yapılacak hesaplama ile ilgili raporlamalarını, yıllık bazda yaparlar. Sistemik önemli bankalar 8 inci madde kapsamında yapılacak hesaplamalarını, belirlemenin yapıldığı yılı takip eden takvim yılının konsolide sermaye yeterliliği standart oranı hesaplama ve bildirimleriyle aynı dönem ve tarihlerde, bu standart orana ilişkin tablolar içerisinde Kuruma bildirmek zorundadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Çeşitli ve Son Hükümler

Sistemik önemli bankaların ilk kez belirlenmesi ve geçiş sürecine ilişkin hususlar

MADDE 11 – (1) Sistemik önemli bankalar, ilk kez 2014 yılı Aralık ayına ait konsolide veriler dikkate alınarak belirlenir. Bahse konu bankalar, bu Yönetmelik kapsamında belirlenen yükümlülükleri 31/3/2016 tarihi itibarıyla yerine getirmek zorundadırlar.

Sistemik önemli banka tamponu oranlarında geçiş süresi

MADDE 12 – (1) Sistemik önemli banka tamponu oranı, 1/1/2019 tarihine kadar her yıl için aşağıdaki tabloda yer verilen oranlarda uygulanır.

Gruplar	Sistemik Önemli Banka Tamponu Oranları (%)		
	2016	2017	2018
4. Grup (Boş)	0,75	1,5	2,25
3. Grup	0,5	1	1,5
2. Grup	0,375	0,75	1,125
1. Grup	0,25	0,5	0,75

Yürürlük

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu Başkanı yürütür.

• **“ALIŞVERİŞ MERKEZLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK” yayımlandı.**

26 Şubat 2016 gün ve 29636 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Gümrük ve Ticaret Bakanlığı’nın yönetmeliği ile ülkemizde özellikle büyük şehirlerde oldukça yaygınlaşan alışveriş merkezlerine (AVM) ilişkin düzenleme yapılmıştır. Bu yönetmelik ile AVM’lerde bulunması gereken nitelikler örneğin, bulunması zorunlu alanlar (acil tıbbi müdahale ünitesi, bebek bakım odası ve çocuk oyun alanları vb) düzenlemeleri gerçekleştirilmiştir. Yönetmeliğin tam metni aşağıda yer almaktadır.

**ALIŞVERİŞ MERKEZLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK
BİRİNCİ BÖLÜM**

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, alışveriş merkezlerinin nitelikleri ile açılış, faaliyet ve denetimlerine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.
(2) Bu Yönetmelik, alışveriş merkezlerine ilişkin ilke ve kurallar ile alışveriş merkezi maliki ile yönetiminin, yetkili idarelerin ve diğer ilgili kurum ve kuruluşların alışveriş merkezlerine ilişkin görev ve sorumluluklarını kapsar.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 3 üncü, 5 inci, 10 uncu, 11 inci, 12 nci, 16 ncı ve 17 nci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- Alışveriş merkezi: 4 üncü maddede belirtilen niteliklere sahip perakende işletmeyi,
- Alışveriş merkezi maliki: Alışveriş merkezinin mülkiyetine sahip gerçek ve/veya tüzel kişiyi,
- Alışveriş merkezi yönetimi: Alışveriş merkezinin maliki tarafından alışveriş merkezinin yönetimi konusunda yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişilerden oluşan birimi,
- Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
- Büyük mağaza: Hangi ad altında olursa olsun, tüketim mallarının kısmen veya tamamen perakende satışının yapıldığı, en az dört yüz metrekare satış alanına sahip işletmeyi,

- e) Esnaf ve sanatkâr işletmesi: 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde tanımlanan esnaf ve sanatkârlarca işletilen işletmeyi,
- f) Kanun: Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunu,
- g) Perakende işletme: Alışveriş merkezi, büyük mağaza, zincir mağaza, bayi işletme, özel yetkili işletme, perakende ticaretle uğraşan diğer ticari işletmeler ile esnaf ve sanatkâr işletmelerini,
- ğ) Satış alanı: Münhasıran büro amaçlı kullanılan işyerleri ile konaklama, depolama, üretim tesisleri/alanları ve ortak kullanım alanları hariç olmak üzere alışveriş merkezlerinde işyerlerinin toplam alanını,
- h) Üst meslek kuruluşu: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Türkiye Esnaf ve Sanatkârları Konfederasyonunu,
- ı) Yetkili idare: İşyeri açma ve çalışma ruhsatını vermeye yetkili belediye veya il özel idareleri ile diğer idareleri,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Alışveriş Merkezinin Nitelikleri ve Ruhsatlandırma Süreci

Alışveriş merkezinin nitelikleri

MADDE 4 – (1) Alışveriş merkezinin;

- a) Bir yapıya veya alan bütünlüğü içinde yapılar topluluğuna,
- b) En az beş bin metrekare satış alanına,
- c) İçinde en az biri büyük mağaza niteliğini taşımak şartıyla beslenme, giyinme, eğlenme, dinlenme, kültürel ve benzeri ihtiyaçların bir kısmının veya tamamının karşılandığı en az on işyerine ya da büyük mağaza niteliği taşıyan işyeri bulunmasa dahi beslenme, giyinme, eğlenme, dinlenme, kültürel ve benzeri ihtiyaçların bir kısmının veya tamamının karşılandığı en az otuz işyerine,
- ç) Bu Yönetmelikte belirtilen ortak kullanım alanlarına,
- d) Merkezi bir yönetime,
- sahip olması gerekir.

Alışveriş merkezinin projelendirilmesi ve ruhsatlandırılması

MADDE 5 – (1) Yapı ruhsatı başvurusunda, 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerindeki nitelikleri taşıyan projeler alışveriş merkezi projesi kabul edilir. Bu projede alışveriş merkezi ile birlikte başka yapıların bulunması projenin niteliğini değiştirmez.

(2) Alışveriş merkezi projelerinde bu Yönetmelikte belirtilen ortak kullanım alanlarına yer verilir.

(3) Alışveriş merkezine yapı ruhsatı, yapı kullanma izin belgesi ve işyeri açma ve çalışma ruhsatını verme, değiştirme ve yenileme yetkisi büyükşehir olan yerlerde büyükşehir belediyesine; diğer yerlerde belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde ilgili belediyelere, belediye sınırları ve mücavir alanlar dışında ise il özel idarelerine aittir.

(4) Alışveriş merkezi projesi için yapı ruhsatı verilirken, başvuru tarihinden itibaren üç iş günü içinde üst meslek kuruluşlarının yazılı görüşleri talep edilir.

(5) Üst meslek kuruluşları, talep yazısının kendilerine ulaştığı tarihten itibaren on beş iş günü içinde görüşlerini yazılı olarak gönderir. Bu görüşler tavsiye niteliğindedir. Görüş yazılarında; yapı ruhsatını vermeye yetkili idarenin sınırları içindeki alışveriş merkezi sayısı, bunların birbirine ve yerleşim yerlerine olan mesafesi, ulaşım imkânları, alışveriş merkezinin çevreye, altyapıya ve trafiğe getireceği yükler ile yaratacağı can ve mal güvenliği riski gibi ekonomik, sosyal, çevresel ve demografik unsurlara yer verilir. Süresi içinde görüş verilmemesi halinde görüşün olumlu olduğu kabul edilir.

(6) Büyükşehir belediyesi tarafından alışveriş merkezi projesi için yapı ruhsatı verilirken ilgili ilçe belediyesinden de görüş alınabilir. Bu durumda, dördüncü ve beşinci fıkralardaki usul ve esaslar uygulanır.

(7) 4 üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen niteliklere sahip olan alışveriş merkezine yapı kullanma izin belgesi verilir. Kanunun uygulamasında bu belge işyeri açma ve çalışma ruhsatı yerine geçer.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ortak Kullanım Alanlarına İlişkin İlke ve Kurallar

Ortak kullanım alanları

MADDE 6 – (1) Alışveriş merkezinde kullanımı ücretsiz olacak şekilde; sosyal ve kültürel etkinlik alanı, acil tıbbi müdahale ünitesi, ibadet yeri, bebek bakım odası, çocuk oyun alanı ve dinlenme alanları ile ortaklaşa kullanma, korunma veya faydalanma için zorunlu olan diğer alanlar oluşturulur. Alışveriş merkezi otoparkının müşteriler ve alışveriş merkezi içindeki perakendeciler haricinde kullanımını sınırlandırmak amacıyla alışveriş merkezi yönetimi tarafından, süreli kullanıma bağlı ücretlendirme yapılabilir.

(2) Ortak kullanım alanları, engelliler ile yaşlı ve çocukların ihtiyaçları dikkate alınarak oluşturulur.

(3) Ortak kullanım alanlarının bu Yönetmeliğe ve Türk Standardları Enstitüsünün ilgili standartlarına uygun olarak oluşturulmasından alışveriş merkezi maliki, amacına uygun olarak kullanılmasından, bu alanlarda oluşabilecek kazalara karşı gerekli güvenlik tedbirlerinin alınmasından ve bu alanlara ilişkin diğer yükümlülüklerin yerine getirilmesinden alışveriş merkezi maliki ile yönetimi müştereken sorumludur.

Sosyal ve kültürel etkinlik alanı

MADDE 7 – (1) Alışveriş merkezinde sergi, söyleşi, tanıtım ve imza günleri gibi sosyal ve kültürel etkinliklerin düzenlenmesi amacıyla satış alanının en az binde beşi oranında alan ayrılır. Bakanlık, bu oranı bir katına kadar artırmaya veya yarısına kadar azaltmaya yetkilidir.

(2) Sosyal ve kültürel etkinlikler, etkinlikten en az yedi gün önce alışveriş merkezinin görülebilir yerlerinde ve varsa internet sitesinde ilan edilir.

Acil tıbbi müdahale ünitesi

MADDE 8 – (1) Acil tıbbi durumlarda ilk müdahalenin yapılabilmesi ve ihtiyaç halinde en yakın hastaneye sevk sağlanabilmesi amacıyla, alışveriş merkezinin kolay ulaşılabilir bir yerinde en az yirmi metrekare büyüklüğünde acil tıbbi müdahale ünitesi oluşturulur.

(2) Acil tıbbi müdahale ünitesinin girişinde “Acil Tıbbi Müdahale Ünitesi” yazısı ve işareti yer alır. Acil tıbbi müdahale ünitesinin yeri yönlendirme levhalarıyla gösterilir.

(3) Satış alanı yirmi bin metrekarenin altında olan alışveriş merkezinde en az bir acil tıp teknisyeni veya acil tıp teknikeri, yirmi bin ila elli bin metrekare olan alışveriş merkezinde en az birer acil tıp teknisyeni ve acil tıp teknikeri veya acil tıp teknikeri bulunamayan hallerde en az iki acil tıp teknisyeni, satış alanı elli bin ila yüz bin metrekare olan alışveriş merkezinde en az birer acil tıp teknisyeni ve acil tıp teknikeri, satış alanı yüz bin metrekare ve üzerinde olan alışveriş merkezinde ise en az birer acil tıp teknisyeni ve tıp doktoru bulundurulur.

(4) Acil tıbbi müdahale ünitesinde Sağlık Bakanlığı tarafından belirlenen nitelik ve miktarda ilk yardım malzemesi ve ekipmanı bulundurulur.

(5) Alışveriş merkezindeki ortak kullanım alanlarının ve dört yüz metrekareden büyük perakende işletmelerin görünür kısımlarına acil tıbbi müdahale ünitesiyle iletişimi sağlamak amacıyla yeterli sayıda acil tıbbi durum butonu yerleştirilir.

(6) Bu maddede öngörülen hizmetler, özel sağlık hizmeti veren kuruluşlardan hizmet satın alınmak suretiyle de verilebilir.

Bebek bakım odası ve çocuk oyun alanı

MADDE 9 – (1) Alışveriş merkezinde kolay ulaşılabilir yerlerde, her katta on metrekareden az olmamak üzere yeterli büyüklükte ve sayıda, içinde lavabosu, alt değiştirme ünitesi, emzirme koltuğu ve sehpa bulunan, yeterli iklimlendirme ve hijyen şartlarına sahip yeterli sayıda bebek bakım odası oluşturulur.

(2) Alışveriş merkezinde 0-10 yaş grubu çocukların oyun oynaması için yaş gruplarına göre ayrıştırılmış biçimde, ebeveynlerin çocuklarının gözetimini sağlayabileceği oturma yerleri bulunan, yaralanma ve kazalara karşı güvenlik tedbirleri alınmış, yeterli sayıda çocuk oyun alanı oluşturulur.

Diğer ortak kullanım alanları

MADDE 10 – (1) Satış alanı yüz bin metrekarenin altında olan alışveriş merkezinde en az otuz metrekare, yüz bin metrekare ve üstünde olan alışveriş merkezinde ise en az elli metrekare büyüklüğünde, içinde lavabosu bulunan, yeterli iklimlendirmeye ve ihtiyacı karşılayacak diğer niteliklere sahip, kadın ve erkekler için ayrı ayrı olacak şekilde, otopark haricinde olmak üzere ve alışveriş merkezinin kolay ulaşılabilir bir yerinde ibadet yeri oluşturulur.

(2) Alışveriş merkezinde, ihtiyacı karşılayacak nitelik ve sayıda dinlenme yeri oluşturulur.

(3) Alışveriş merkezinde yaşlı ve engelliler, kadın, erkek ve çocuklar için ayrı ayrı olacak şekilde, gerekli hijyen şartlarına sahip ve yeterli sayıda alaturka ve alafranga tuvalet oluşturulur. Ebeveynlerin, çocuklarının tuvalet ihtiyaçlarını karşılamalarına yardımcı olmalarını sağlamak amacıyla en az bir adet bağımsız tuvalet oluşturulur.

Ortak giderler

MADDE 11 – (1) Ortak kullanım alanlarına ilişkin elektrik, su, ısınma, yenileme niteliğinde olmayan bakım-onarım, güvenlik ve temizlik gibi belirli dönemlerde tekrarlanan ve alışveriş merkezinin aynına ilişkin olmayan ortak giderler, bu Yönetmelik ekindeki usul ve esaslara göre hesaplanarak paylaşılır.

(2) Alışveriş merkezindeki perakende işletmelerden, birinci fıkradaki ortak giderler dışında kalan pazarlama ve yönetim gibi ortak faydaya yönelik hizmetler için katılım payı talep edilebilmesi, bu hususun, taraflar arasındaki sözleşmede belirtilmiş olmasına bağlıdır. Taraflar arasındaki sözleşmede aksi belirtilmedikçe bu giderler de bu Yönetmelik ekindeki usul ve esaslara göre hesaplanır.

(3) Kiracı olarak faaliyette bulunan perakende işletmelerden birinci ve ikinci fıkrada belirtilen nitelikteki giderler dışında ortak gider adı altında herhangi bir bedel talep edilemez.

(4) Birinci ve ikinci fıkra kapsamındaki giderler için, bir önceki yılın kesinleşen giderlerinin yeniden değerlendirilmesinde artırılması suretiyle hesaplanacak muhtemel gider tutarı üzerinden avans talep edilebilir. Bu giderler için avans alınması halinde, avansın ait olduğu yılın sonuna kadar mahsup işlemi gerçekleştirilir.

(5) Ortak gider katılım payları Türk Lirası üzerinden hesaplanır ve ödenir.

(6) Ortak gider katılım payları perakende işletmelerden yazılı olarak talep edilir ve bu yazıda giderlerin tür ve tutarları ayrı ayrı belirtilir.

(7) Alışveriş merkezi yönetimince her yıl mart ayı sonuna kadar, bir önceki yılın ortak giderleri ile ortak kullanım alanı gelirlerine ilişkin rapor hazırlanarak alışveriş merkezindeki perakende işletmelere gönderilir. Bu raporda; bu Yönetmelik ekindeki usul ve esaslara göre her bir perakende işletmeden tahsil edilmesi gereken ve tahsil edilen ortak gider katılım paylarına, ortak kullanım alanlarından elde edilen gelirlere ve ortak gider katılım payından yapılan ödemelere ilişkin bilgiler ile her bir gider türü için ortak gider hesaplamalarına yer verilir. Perakende işletmelerce talep edilmesi halinde, ortak kullanım alanlarından elde edilen gelirler ile ortak gider katılım paylarından yapılan ödemelere ilişkin belgelerin birer örneği alışveriş merkezi yönetimince perakende işletmelere verilir.

(8) Ortak gider katılım payları tahsilat amacı dışında kullanılamaz. Ortak kullanım alanlarından elde edilen gelirler ortak giderlerin karşılanmasında kullanılır.

(9) Alışveriş merkezi içindeki perakende işletmeden, bu Yönetmelik ekindeki usul ve esaslara göre yapılan hesaplama sonucunda tahsil edilmesi gerekenden daha az ortak gider katılım payı tahsil edilmesi durumunda, tahsil edilmeyen kısım işyeri malikince karşılanır.

(10) Kiraya verilmemiş işyerlerine ait ortak gider katılım payları bu işyerlerinin maliklerince karşılanır.

(11) Bu maddenin uygulanmasından alışveriş merkezi maliki ile yönetimi müştereken sorumludur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yer Tahsisine İlişkin İlke ve Kurallar

Yer tahsisi

MADDE 12 – (1) Alışveriş merkezinde;

a) Esnaf ve sanatkâr işletmecilerine rayiç bedel üzerinden kiraya verilmek üzere, toplam satış alanının en az yüzde beşi oranında,

b) Geleneksel, kültürel veya sanatsal değeri olan kaybolmaya yüz tutmuş meslekleri icra edenlere, en fazla rayiç bedelinin dörtte biri tutarında kiraya verilmek üzere, toplam satış alanının en az binde üçü oranında, yer tahsis edilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasından alışveriş merkezi maliki ile yönetimi müştereken sorumludur.

Rayiç bedel tespiti

MADDE 13 – (1) Tahsis edilen işyerlerinin rayiç kira bedeli alışveriş merkezi malikince tespit edilir.

(2) Rayiç bedelin tespitinde, tahsis edilen işyerinin büyüklüğü ve alışveriş merkezi içindeki konumu, alışveriş merkezinin büyüklüğü ve bulunduğu yer, potansiyel iş hacmi ve ciro gibi hususlar dikkate alınır.

Tahsis edilen işyerlerinin duyurulması

MADDE 14 – (1) Tahsis edilen işyerlerine ilişkin kiralama duyurusu, ilgili üst meslek kuruluşuna ve üyelerine duyurulmak üzere o ilin esnaf ve sanatkârlar odaları birliğine alışveriş merkezi yönetimince yazılı olarak gönderilir.

(2) Kiralama duyurusu, ilgili esnaf ve sanatkârlar odaları birliği ve ilgili üst meslek kuruluşu tarafından yazının kendilerine ulaştığı tarihte, alışveriş merkezi tarafından ise yazının gönderildiği tarihte kendi internet sitelerinde ilan edilir.

(3) Kiralama duyurusunda alışveriş merkezinin adı, adresi, kiraya verilecek işyerine ait bilgiler, rayiç kira bedeli, başvuru adresi ve son başvuru tarihi ile başvuru için gerekli belgeler belirtilir.

(4) Kiralama duyurusunun ilgili üst meslek kuruluşuna ulaştığı tarih, duyuru tarihi kabul edilir.

(5) Birinci ve üçüncü fıkranın uygulanmasından alışveriş merkezi yönetimi sorumludur.

Başvuru

MADDE 15 – (1) Tahsis edilen işyerlerinin kiralanmasına ilişkin başvurular yazılı olarak alışveriş merkezi yönetimine yapılır.

(2) Başvuru yazısına, esnaf ve sanatkâr siciline kayıtlı olduğuna dair belge ile kiralama duyurusunda belirtilen belgeler eklenir.

(3) Başvuru, alışveriş merkezi yönetimince kayıt altına alınır ve başvurunun yapıldığını gösterir bir belge düzenlenerek başvuru sahibine verilir. Bu belgede, başvurunun tarihi ile tarafların adı, soyadı, unvanı ve imzası yer alır.

(4) Başvuru kayıt ve belgeleri ile rayiç bedel hesaplamaları alışveriş merkezi yönetimince, başvuru tarihinden itibaren beş yıl süreyle saklanır.

Kiraya verme

MADDE 16 – (1) Başvuruları değerlendirmeye ve tahsis edilen işyerlerini kiraya vermeye alışveriş merkezi maliki yetkilidir. Bu işyerleri, usulüne uygun başvuru yapan ve kiralama şartlarını kabul eden esnaf ve sanatkâr işletmecileri ile geleneksel, kültürel veya sanatsal değeri olan kaybolmaya yüz tutmuş meslekleri icra edenlere kiralanır.

(2) Esnaf ve sanatkâr işletmecilerine tahsis edilen işyerlerine yeteri kadar talep olmaması veya boşalan yerlerin, bu Yönetmeliğin 14 üncü maddesine göre yapılan duyuru tarihinden itibaren yirmi gün içinde doldurulmaması hâlinde, bu işyerleri diğer talep sahiplerine kiraya verilebilir.

(3) Bu maddenin uygulanmasından alışveriş merkezi maliki ile yönetimi müştereken sorumludur.

Kaybolmaya yüz tutmuş mesleklerin tespiti ve ilanı

MADDE 17 – (1) Geleneksel, kültürel veya sanatsal değeri olan kaybolmaya yüz tutmuş meslekler, ilgili üst meslek kuruluşunun görüşü alınmak suretiyle Bakanlıkça belirlenir.

(2) Birinci fıkraya göre belirlenen meslekler Bakanlığın internet sitesinde ilan edilir ve ilgili üst meslek kuruluşuna yazılı olarak bildirilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Alışveriş merkezinin sürekli indirimli satış ibaresini kullanması

MADDE 18 – (1) Sürekli indirimli satış türünü gösterir ya da çağrıştıran ibarelerin alışveriş merkezince kullanımı, içindeki perakende işletmelerin her birinin sürekli indirimli satış yapmasına

bağlıdır. Bu ibarelere, alışveriş merkezinin ön cephesinde kolaylıkla görülebilir ve okunabilir bir şekilde yer verilir.

(2) Beslenme, eğlenme, dinlenme, kültürel ve benzeri hizmetlerin ve/veya hızlı tüketim mallarının satışını yapan lokanta, sinema, berber, terzi ve market gibi perakende işletmeler ile niteliği itibarıyla sürekli indirimli satış türüne uygun olmayan diğer perakende işletmeler birinci fıkranın uygulanmasında dikkate alınmaz.

(3) Alışveriş merkezince sürekli indirimli satış türünü gösterir ya da çağrıştıran ibarelerin usulüne uygun kullanılmasından alışveriş merkezi maliki ve yönetimi müştereken sorumludur.

Güvenlik hizmeti

MADDE 19 – (1) Alışveriş merkezinin otopark dahil her türlü bağlantı ve eklentileri ile giriş ve çıkışlarında 10/6/2004 tarihli ve 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun ve ilgili mevzuatı çerçevesinde özel güvenlik hizmeti sağlanır.

(2) Alışveriş merkezinde bebek bakım odası ve tuvalet gibi niteliği itibarıyla kayıt altına alınması uygun olmayan alanlar dışındaki ortak kullanım alanları kamera ile kayıt altına alınır ve bu kayıtlar en az otuz gün süreyle saklanır. Bu kayıtların saklanmasından alışveriş merkezi yönetimi sorumludur.

Denetim ve ceza hükümleri

MADDE 20 – (1) Bakanlık, bu Yönetmeliğin uygulanması, uygulamada ortaya çıkan sorunlar ve şikâyetlerle ilgili olarak alışveriş merkezleri nezdinde denetim yapmaya yetkilidir. Bakanlık bu yetkisini taşra teşkilatı aracılığıyla da kullanabilir.

(2) Yetkili idareler, Bakanlığın talebi üzerine bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde, alışveriş merkezleri nezdinde ön inceleme mahiyetinde denetim yapmakla görevlidir.

(3) Yetkili idareler tarafından ikinci fıkra kapsamında yapılan denetimin sonuçları, denetimin sonuçlandığı tarihten itibaren on beş gün içinde il müdürlüğüne bildirilir.

(4) Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde öngörülen idari para cezalarını Bakanlık, diğer bentlerinde öngörülenleri ise Bakanlığın talebi üzerine yetkili idareler uygulamaya yetkilidir. Bakanlık idari para cezası uygulama yetkisini, merkezde İç Ticaret Genel Müdürlüğüne, taşrada il müdürlüğüne devredebilir.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Kanununun yürürlüğe girdiği 29/1/2015 tarihi itibarıyla faaliyette olan alışveriş merkezleri, 4 üncü maddenin (ç) ve (d) bentlerindeki nitelikleri bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde sağlar. Bu fıkra gereğince alışveriş merkezlerinde yapılacak tadilatların yapı ruhsatının yenilenmesini gerektirmesi durumunda ruhsatlandırma, alışveriş merkezine yapı ruhsatını vermiş olan idare tarafından yapılır.

(2) Perakende Bilgi Sistemi uygulamaya geçinceye kadar yapı kullanma izin belgesi verilen alışveriş merkezlerine ilişkin gerekli bilgiler, yapı kullanma izin belgesinin düzenlendiği tarihten itibaren on beş gün içinde, hâlihazırda faaliyette olan alışveriş merkezlerine ilişkin gerekli bilgiler ise bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden itibaren üç ay içinde yetkili idare tarafından yazılı olarak Bakanlık İç Ticaret Genel Müdürlüğüne bildirilir.

(3) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren alışveriş merkezlerinde boşalan satış alanları, esnaf ve sanatkâr işletmecilerine kiralanmak üzere tahsis edilmesi zorunlu orana ulaşana kadar, 12 nci, 13 üncü, 14 üncü, 15 inci ve 16 ncı maddelerde belirtilen usul ve esaslara uygun olarak esnaf ve sanatkâr işletmecilerine öncelik verilmek suretiyle kiralanır.

(4) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren alışveriş merkezlerinde boşalan satış alanları, geleneksel, kültürel ve sanatsal değeri olan kaybolmaya yüz tutmuş meslekleri icra edenlere kiralanmak üzere tahsis edilmesi zorunlu orana ulaşana kadar, bu meslekleri icra edenlere 12 nci, 13 üncü, 14 üncü, 15 inci ve 16 ncı maddelerde belirtilen usul ve esaslara uygun olarak kiralanır.

Yürürlük

MADDE 21 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 22 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

